

Budapeşte, 31. 12. 1962.

Sayın Profesör,

Sevimli manzaralı kartınızı sevinerek alıp işlerimin konusunda bilgi vermek amacıyla hemen yanıt vereyim.

Aralık ayının ortasında davetiyenin somut ayrıntılarını gözden geçirmek için Berlin'e uğradım. Humboldt Üniversitesi'nde çalışmalarına 1 Eylül 1963'te başlayacağım hakkında anlaştık. Bu tarih benim için de daha uygun, böylece buradaki işlerimi düzenleyebilir, makalelerimi bitirebilir, seyahat hazırlıklarını yapabilirim.

Böylece Sayın Profesör ile Berlin'de değil, Budapeşte' buluşacağız. Asıl planlarımız değiştirmek zorunda kalmadığımızdan memnunum, her şeydan konuşmak için bol bol fırsatımız olacak.

Bununla beraber Sayın Profesör'e Berlin'e uğramanızı öneririm, çünkü Türkoloji açısından özellikle tarihçiler için önemli bir yerdir. Akademi'nin Orientalistik Enstitüsü'nde çalışan Giescke eski Osmanlı kronikleri ile meşgul oluyor. Yeni tamamladığı habilitasyon çalışmasını bana gösterdi, bence Sayın Profesör için özellikle ilginç olacak.

Bütün bunların ayrıntılarını Budapeşte'de anlatacağım.

Borataş'ın ziyareti ve Tieze'nin mektubu ile ilgili enformasyonlar için çok teşekkür ederim. Bu konuların somut taraflarını yakından biliyorum. Sayın Profesör, bu türden işlerle alakamın olabileceğini herhalde inanmadınız, her zaman Türk-Macar ilişkilerinin uğrunda çalıştığımı siz yakından biliyorsunuzdur. Başka türlü metodlar bana yabancı – umarım beni artık iyi tanıyor sunuzdur. Bu nedenle birinin bu türden üzücü, bir bilim adamına layık olmayam adım attığımı öğrenirken ben de şaşır kaldım.

Bu noktada iş öyle bir hal aldı ki benim „iyi niyetlilerim” durumdan faydalanarak öylesiyle ağır adımlar atmışlar ki, maişetim bile tehdit edilmiş oldu. Sanırım Sayın Profesör'e isimler vermem gerek yok.

Ben bu durumdan hemen hemen bir yıldır haberdarım. Bu konuyu Sayın Profesör'e açmadım, çünkü mektup ve kartlarınızdan bana karşı duygularınızın değişmediğini, bu türden işlerle alakalı olduğumu düşünemediğinizi hissettim. Diğerleri arasında bu nedenle Berlin'e gideceğim, herkes gönlünü rahat tutsun, bana kalırsa herkes istediği yerde, istediği gibi çalışabilir. Ben Berlin'de Peşte Üniversitesi'nin Türkoloji Enstitüsü'nde olup bitenlerde hiç haberim olmadan araştırmalarım devam edebilirim. İnanın ki beni aşağılayan olaylardan sonra ne o insanlar ne onların çalışmaları ilgilendiriyor.

Bu konuda sadece bu kadarını yazacaktım. Sayın Profesör ile de Budapeşte'ye geldiğinizde de sadece siz ihtiyacını duyduğunuz takdirde bu konuyu açalım. Türk-Macar bilimsel ilişkileri uğrunda ileride de eski dostluk ve sevgi ile çabalar harcayacağımıza inanıyorum.

Mektubuma son verirken işbu dostlukla Sayın Profesör'e ve ailenize nice nice mutlu yıllar dilerim.

Saygı ve sevgilerimle

György Hazai